

BOEKAANKONDIGINGEN.

L. BOUMAN en B. BROUWER, *Leerboek der zenuwziekten*. Ing. / 22,—, geb. / 25,—. Dl. II, 2de Gedeelte, 846 bladzijden. Haarlem, Erven BOHN, 1930.

Behalve door de twee bovengenoemde redacteuren is dit boek bewerkt door de heeren DE KOCK, E. DE VRIES en QUIX. Het bevat: de aandoeningen tengevolge van afwijkingen in het bloed en het vaatstelsel (apoplexie, embolie, thrombose, arteriosclerosis cerebri, acute apoplectiforme bulbaire paralyse); degeneratieve aandoeningen (strengziekten van het ruggemerg bij perniciose anaemie, bij andere bloedziekten en bij algemeene verzwakking der constitutie, bij spastische spinale paralyse); eveneens wordt hieronder gerangschikt paralysis agitans (waarbij ook de verschillende vormen van parkinsonisme worden beschreven); dan vinden de verschillende vormen van bulbaire paralyse, de myasthenie, de aangeboren bewegingsstoornissen der hersenzenuwen, degeneratieve aandoeningen der kleine hersenen, de ziekte van WERDNIG-HOFFMANN, de amyotonia congenita, de extrapyramidale ziekten (ziekte van WILSON, pseudosclerose, chronische torsiespasmus, HUNTINGHORN's chorea), een plaats. Daarna worden de traumatische aandoeningen van het centrale zenuwstelsel behandeld, de neuroses, vergiftigingen en ten slotte wat de neuroloog moet weten van het gehoorzintuig en het vestibulaire orgaan.

Het is onmogelijk op de voorgeschreven ééne bladzijde druks een goed gegrond oordeel te geven over al deze, ten deele zeer uitvoerige verhandelingen. Haar waarde — wetenschappelijk en didactisch beide — is zeer verschillend; naar mijn meening zijn sommige hoofdstukken niet alleen volledig, maar ook zeer bruikbaar voor den student en den practischen arts, al kon wat meer van een kleinere letter gebruik gemaakt zijn voor minder noodzakelijke wetenswaardigheden. Andere hoofdstukken missen een goeden en scherpen gedachtengang; er is daar te veel naast elkaar neergeschreven, zonder dat een wel-beredeneerd, op eigen ervaring en onderzoek berustend oordeel wordt gegeven. Weer andere hoofdstukken zijn veel te wijdloopig en niet geheel door-gedacht. Maar natuurlijk zal de lezer in ieder deel iets aantreffen, dat de moeite van de kennisneming ten volle waard is. De bijdrage van den otoloog schijnt mij in de rangschikking der anatomisch-physiologisch-clinische feiten bijzonder geslaagd. De redactie spoort in een voorwoord de Nederlandsche studenten, specialisten en algemeene artsen aan, het boek te bestudeeren. Bij deze waarlijk niet alledaagsche poging, belangstelling in dit deel der neurologie op te wekken, sluit ik mij gaarne aan.

C. T. VAN VALKENBURG.

E. FRANK en A. WAGNER, *Insulintherapie*. Einschl. der Indikationen bei nichtdiabetische Erkrankungen. Uitg. G. THIEME, Leipzig. Prijs 4.80 mark.

In de reeks *Therapie in Einzeldarstellungen* hebben FRANK en WAGNER in kort bestek een goed overzicht van de verschillende toe-

passingen van insuline gegeven. Achtereenvolgens behandelen de schrijvers de ijking en de werkingswijze van het insuline, de techniek van de insuline-therapie bij diabetes, de absolute en relatieve indicaties voor de behandeling met insuline (waarbij Ref. mist de complicatie van diabetes met zwangerschap), de behandeling van suikerzieke kinderen (waarin zoowel de methode van PRIESEL en WAGNER als die van HEIMANN-TROSIEN en HIRSCH-KAUFFMANN worden beschreven), den tegen insuline resistenten diabetes, de behandeling met synthaline (wie zal het den samenstellers van dit middel euvel duiden, dat zij hieraan een grootere plaats in de behandeling van den diabetes toekennen, dan in het algemeen geschiedt?) en de onaangename bijverschijnselen, die op de toediening van insuline kunnen volgen. In drie hoofdstukken wordt de toepassing van het increet van de pancreas bij niet diabetische toestanden besproken, de eerste twee behandelen de mestkuren en de parenchymateuse leverziekten; in het derde vindt men alimentaire intoxicaties, acetonaemisch braken, zwangerschapstoxicoses, postoperatieve ketose, ziekte van BASEDOW, huidziekten, endarteriitis obliterans, progressieve spieratrofie, baarmoederbloedingen tengevolge van veranderingen in den eierstok, vermeld, alsmede de plaatselijke aanwending op torpide ulcera cruris. Uit den aard der zaak komt bij den diabetes ook het diët ter sprake; een korte tabel met analyses van voedingsmiddelen en eenige aan JOSLIN ontleende menu's vormen het slot van dit nuttige boekje.

M. ELZAS.

Dr. P. H. VAN EDEN, *Verbandleer*. Tiende, herziene druk. 1930. De Erven F. BOHN, Haarlem. Prijs f 6.50.

Deze tiende herziene druk verschilt weinig van den voorgaande. Het aantal afbeeldingen is met vier vermeerderd: fig. 38 is weggelaten; fig. 39a en 39b zijn nieuw; fig. 234 is door een beter vervangen, terwijl de figuren 241 en 264 er aan zijn toegevoegd.

In mijn aankondiging van den achtsten druk (1921) schreef ik, dat de daarin toegevoegde twintig afbeeldingen verbanden betroffen van zeer bijzonderen aard, die echter voor verpleegsters en verplegers van ondergeschikt belang zijn, terwijl studenten en artsen ze in hun handboeken aantreffen.

Ik herhaal thans den toen geuiten wensch, dat de schrijver bij een nieuwen druk niet meer van dergelijke verbanden moge afbeelden, welke slechts den specialist belang inboezemen. Het boek blijve een verbandleer. Het zal mijn inziens een meer modernen indruk maken, wanneer een aantal afbeeldingen van verbanden, die in onbruik zijn geraakt of door betere zijn vervangen, worden weggelaten. Ik noem slechts als voorbeelden no. 40, gipskorset met jury-mast; no. 180 en 181, ROSER's spalk; no. 186, pleisterverband bij navelbreuk; no. 208, breukverband van breikatoen.

H. TIMMER.